

Martin Buber si legendele hasidice

De Eva Grosz

Esenței mișcării hasidice îi aparține faptul că credincioșii povestesc întâmplări unul altuia, despre șefii comunității lor, despre Ṭadikim [ṭadik=un om drept, ṭedek =dreptate, justiție]

Povestea e mai mult decât reflectare. Este sfânta esență; miracolul povestit ia viață, putere și în decursul generațiilor această putere se va menține.

Conform credinței hasidice, lumina primară Dumnezeiască a pătruns în sufletul ṭadikului, de acolo în faptele lui și în sfârșit în cuvintele lui. [Hasid = pios ,credincios, devotat]

L-au rugat odată, pe un Rabi, al cărui bunic a fost elevul lui Baal Shem, ?-1760, fondatorul mișcării hasidice să povestească o întâmplare.

" **Întâmplarea trebuie povestită în așa fel, a început el, ca să putem ajuta prin ea oamenilor.**"

Și a povestit:

"- Bunicul meu era paralizat. Odată, a fost rugat să vorbească despre Baal Shem, dascălul lui.

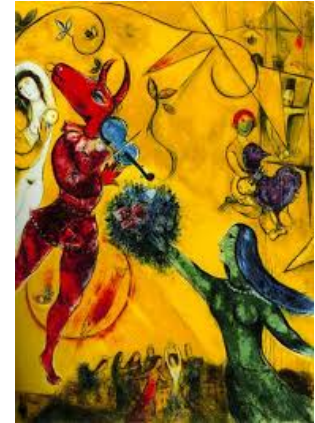
Atunci el a povestit cum obișnuia sfântul Baal Shem să sară și să danseze în timpul rugăciunii. Bunicul meu era nemișcat și vorbea, dar trăind cu tot sufletul povestea, dintr-odată, a început să sară și să danseze precum povestea despre dascăl.

Din momentul acela el s-a vindecat de paralizie.

Așa trebuie povestită o întâmplare."

Invățătura hasidică s-a transmis din gură în gură, unii hasidimi și-au notat învățăturile, mai mult pentru ei înșiși, însă majoritatea din ele s-au pierdut.

Povestirile hasidice sunt anecdote sub forma de legende, o formă aparte a literaturii din acel timp, evreimea din diaspora neavând pe atunci o formă literară stabilă.

Scrive Martin Buber în prefața cărții:

"Am început să dau formă legendelor hasidice deja 45 de ani înainte de apariția acestei cărți ("Die hassidischen Bücher"). Cea mai mare parte am rescris-o în cursul anilor din Ierusalim. ...

Înțelepții Talmudului spun : înțelept te face aerul acestei țări, dar eu am primit altceva de la ea – **putere pentru un nou început.**

Și această carte își datorează existența unui început nou, când eu credeam că am încheiat munca legată de legendele hasidice."

Povestiri hasidice

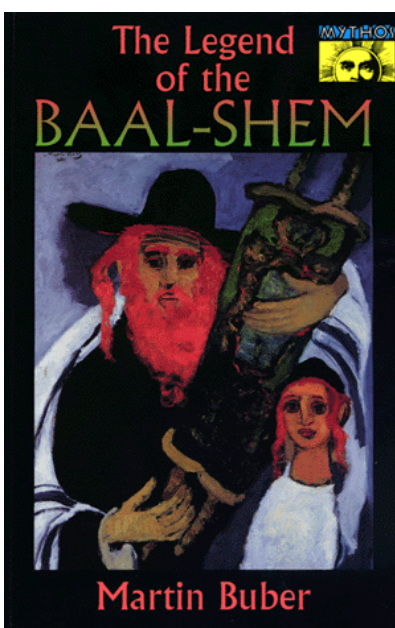
Traducere de Eva Grosz

Rabinul Moise din Kobryn a spus credincioșilor:

- Dacă spui cuvântul D-zeu, încearcă cu fiecare particică din tine să pătrunzi acel cuvânt.

Unul din ascultători l-a întrebat:

- Cum se poate ca cineva așa de mare să încapă într-un singur cuvânt ?
- Despre cine se cred mai mari decât un cuvânt, noi nu vorbim, a spus Țadikul.

Din legendele Rabinului Jisrael Ben Eliezer, denumit și Baal Shem

Tov [1698(?)-1760]

Aproape și departe

Unul din elevi l-a întrebat pe Baal Shem : Cum se poate ca cineva care este dependent de D-zeu și îl știe aproape, simte uneori că legătura se destramă și că el se îndepărtează de D-zeu ?

Baal Shem a dat următoarea explicație :

Dacă tatăl vrea să-si învețe copilul să meargă, prima oară îl pune în față, îi întinde cele două mâni într-o parte și alta, ca să nu cadă copilul ; așa înaintează copilul spre tatăl său între brațele lui.

Când ajunge mai aproape de tatăl său, acela se îndepărtează puțin, în timp ce continuă să-si deschidă brațele. Și în felul acesta va continua, până copilul va învăța să meargă."

Mâna cea mică

Rabbi Nachmann din Braclaw ne-a transmis următoarea vorbă a străbunicului său Baal Shem Tov :

O, vai, lumea e plină de lumini și secrete fantastice, omul însă amestecă aiurea totul, cu mâna lui cea mică.

Slăvirea cântecului

Rabbi Pinhas slăvea de multe ori cântecele. Odată a spus: Stăpân al Lumii, dacă aș ști să cânt, nu te-aș lăsa să rămâi acolo sus, în înălțimi, ci te-aș ademeni pe cât aș putea prin cântecul meu.

Drumul

Rabbi Ber din Radozytz l-a întrebat odată pe meșterul lui din Lublin:

- Arată-mi care drum duce la slujirea lui D-zeu.

- Omului nu i se poate spune pe care drum să meargă, a răspuns țadikul.

Prin învățătură, rugăciuni, post, chiar prin felul de a mânca îl poate sluji pe D-zeu. Trebuie doar să fie atent să-și asculte inima, iar apoi, cu toată puterea sufletească, să meargă pe drumul ales.

Fiecare își are locul lui

L-au întrebat pe Rabbi Avraham:

Înțelepții spun că nu este nimic, care să nu aiba locul lui. Deci și omul își are locul lui. De ce atunci oamenii nu au loc unul lângă celălalt?

Pentru că fiecare vrea locul celuilalt, a răspuns rabinul.

Din culegerea "Haszid Törtenetek", traducerea volumului "Die Erzählungen der Chassidim", 1949.